

מ"ת 70790/10-18 - ח ח נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 70790-10-18 מדינת ישראל נ' ח(עציר)
תיק חיצוני:

לפני	כב' השופטת הבכירה, דלית שרון-גרין
מבקש	ח ח
נגד	ע"י ב"כ עו"ד מארון אבו נסאר
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

מבוא

1. לפני עתירתו של המבקש, אשר שוחרר בתנאים מגבילים הכוללים הרחקתו מביתו, להתיר לו לשוב לביתו.
2. בהחלטתי מיום 4.11.18 קבעתי את תנאי שחרורו של המבקש, אשר שוחרר כבר במסגרת מעצר הימים. תנאי המעצר נקבעו בשים לב לעילות המעצר, שהן מסוכנותו של המבקש והחשש לשיבוש הליכים.
3. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של פציעה כשהעברין מזוין, בכך שעל רקע סכסוך של מה בכך, תקף את אחיו באופן שהכה בראשו באמצעות חובק עציצים מברזל, וגרם לפציעה בראשו, שהצריכה טיפול רפואי ותפירת החתכים.
4. ביום 13.11.18 הורשע המבקש על פי הודאתו בעבירה זו, הוזמן תסקיר מטעם שירות המבחן ושמיעת הטיעונים לעונש נדחתה בשל כך ליום 4.3.19.

תסקיר המעצר

5. על פי **התסקיר**, המבקש בן 39, נשוי ואב לשלושה ילדים בני 7-14, המנהל עסק עצמאי לשיפוצים. המבקש נטל אחריות למעשיו, והסבירם בלחץ נפשי שנבע מכך שליווה את אשתו לבית החולים בעקבות הפלה. עוד מסר כי אינו מאמין באלימות כדרך לפתרון סכסוכים וכי מעולם לא נהג באלימות כלפי אחיו קודם לכן.
- משיחה עם המתלונן, המתגורר בדירה מתחת לדירת המבקש, עולה כי המבקש הוא אדם שתלטן, אלים ותוקפן, אשר פגע במתלונן בעבר. עוד שיתף כי בין השניים סכסוך עתיק יומין שמקורו באופן חלוקת אדמת הוריהם ביניהם.

באשר להסכם הסולחה טען כי הרגיש שהוכרח לחתום עליו, וכי בעריכתו היו מעורבים גורמים עברייניים. בהסכם עצמו אין מענה לסכסוך, אשר עומד בעינו. עוד מסר כי החזרת המבקש לביתו מהווה סכנה עבורו וכי הוא מרגיש מפוחד ומאויים מפני פגיעה חוזרת.

שירות המבחן התרשם כי לצד חלקים באישיותו אשר מתפקדים באופן נורמטיבי, במצבים קונפליקטואליים ומעוררי לחץ, נוטה המבקש להגיב בתוקפנות, והעריך כי קיים סיכון בינוני-גבוה להשנות התנהגות עוברת חוק. לפיכך, לא המליץ השירות על שינוי בתנאי שחרורו של המבקש.

6. לאחר קבלת התסקיר, הודיעה ההגנה כי להבנתה, עמדת המתלונן השתנתה, ועל כן הוזמן תסקיר משלים.

7. **בתסקיר המשלים** הודיע שירות המבחן כי לא הצליח ליצור קשר עם המתלונן, ועל כן אין שינוי בעמדתו.

טיעוני הצדדים

8. **ב"כ המבקש** טען כי אל מול עצמת התסקיר, עומדת לרשותו ראיה חזקה הרבה יותר, בדמות דברי המתלונן, אשר התייצב בבית המשפט ומעוניין בחזרת המבקש לביתו. לטענתו, שירות המבחן לא הצליח ליצור עם המתלונן קשר לאחר עריכת התסקיר הנוסף, משום שהאחרון החליף מספר טלפון.

עוד טען הסניגור כי המבקש ומשפחתו עברו להתגורר בדירה אחרת, מה שגרם למשפחה טראומה, והוציא את הילדים מסביבתם הטבעית. המבקש והמתלונן סלחו אחד לשני, ועל כן בקש לברך את הסולחה ולהורות על החזרת המבקש לביתו. תקופה זו, תהווה תקופת מבחן עד למועד שמיעת הטיעונים לעונש בחודש מרץ.

9. **ב"כ המבקשת** התנגדה לבקשה וטענה כי התסקיר, שקיבל את עמדתו האובייקטיבית של המתלונן, מדבר בעד עצמו. התובעת טענה שניתן אולי להקל עם המבקש בדרכים אחרות, אך טרם בשלה העת להחזרתו לביתו, וזאת על בסיס הערכת הסיכון והמסוכנות לגביו בשילוב עם עמדתו האובייקטיבית של המתלונן.

10. **המתלונן, מר א ח** טען כי הוא סולח לאחיו, אשר הודה בטעותו והביע חרטה. לדבריו, כל אדם טועה, אך חשוב להפיק לקחים מהטעות.

דין והכרעה

11. סליחתו של המתלונן, היא פן חשוב. ואולם, חשוב ככל שיהיה, אין זהו הפן היחיד הנלקח בחשבון.

12. מטרות המעצר, אותן באים תנאי השחרור להבטיח, מוגדרות על ידי העילות שמעשי המבקש מקימות.

עילת השיבוש, שעמדה ברף גבוה, פחתה עם הודאתו של המבקש בעובדות כתב האישום. אם כי לא שוכנעתי שאויינה לחלוטין. בהקשר זה ייאמר כי לא ברור לי כיצד נערך הסכם הסולחה, וכיצד הגיע המתלונן למצב בו התייצב היום בבית המשפט, יחד עם המבקש, כדי לומר את הדברים שאמר, בהנחה כי נאסר על המשיב ליצור כל קשר עם מי מעדי התביעה עד תום ההליכים נגדו (ראו החלטתי מיום 4.11.18, עמ' 6 ש' 30).

עילת המסוכנות, לעומתה, נותרה בעינה, ואולי אף גברה, משעה שאין עומדת למבקש יותר חזקת החפות.

13. שירות המבחן בחן את מאפייני אישיותו של המבקש באמצעות הכלים המקצועיים העומדים לרשותו, חלק הארי שלהם מושתת על כלים המנותקים מעמדת המתלונן.

באמצעות כלים אלה, העריך שירות המבחן כי הסיכון להשנות מעשים פורצי גבולות חוק הוא ברמה בינונית - גבוהה.

14. הפער בין הדברים שמסר המתלונן לשירות המבחן, כאמור בתסקיר שהוגש לפני פחות משבועיים, לבין דבריו לפני היום - הוא עצום. במרבית המקרים, שינוי כה מהותי בעמדת מתלונן מושג לאחר תקופה משמעותית, בה נעשים, עקב בצד אגודל, צעדים בוני אמון. קשה שלא לתהות על המקור, הגורמים והסיבות לפער זה בתוך פרק זמן כה קצר. שמא מדובר בחוסר הבנה מוחלט של שירות המבחן, אולי ביכולות ביטוי נמוכות של המתלונן? או שמא קשור הפער לגורמים שהיו מעורבים בעריכת הסולחה בין האחים ולאופן עריכתה, כאמור בתסקיר, ולעובדה שהשניים הגיעו היום יחדיו לבית המשפט?

15. מכל מקום, גם בהתעלם מן הפער, עיקר תפקידו של בית המשפט בעת דיון בבקשה כגון דא, הוא לבחון אם מטרות המעצר יושגו גם לאחר השינוי המבוקש של התנאים. התשובה לכך, לטעמי, היא שלילית, ולהלן נימוקיי.

16. לצורך הדיון אצא מנקודת הנחה שהמתלונן אכן שינה את עמדתו מן הקצה אל הקצה מתוך תחושה פנימית של שלווה ואמון, שהוא סלח למבקש מעומק לבו ושאינו חושש מפניו יותר.

17. גם ביוצאי מנקודה זו, לא אוכל להתיר למבקש לשוב בשלב זה לביתו, וזאת משום עמדת שירות המבחן והערכותיו, המנותקות מעמדת המתלונן.

האופן בו תיאר שירות המבחן את מאפייניו האישיותיים של המבקש ואת תגובותיו במצבי לחץ מקים בסיס ראוי למסקנת השירות בדבר רמת הסיכון הנשקפת מפניו.

לא זו אף זו, אבחון זה של שירות המבחן עולה בקנה אחד עם חומר הראיות בתיק, לפיו כך נוהג המבקש כדבר שבשגרה (ראו, למשל, עדות אמו של המבקש).

לא למותר לציין, כי תיאורו של המבקש את עצמו כמי שאינו פועל לפתרון סכסוכים באמצעים אלימים, עומד בסתירה מוחלטת לדברי קרובי משפחתו.

18. על יסוד האמור, אני מאמצת את מסקנות שירות המבחן ביחס לרמת הסיכון הנשקפת מפני המבקש.

19. בהנתן רמת סיכון בינונית - גבוהה, אני סבורה כי החזרת המבקש לביתו, "עין הסערה", עלולה לסכן את בני משפחתו המורחבת המתגוררים בסמוך לביתו, וזאת חרף תחושת המתלונן כי אחיו הפיק את הלקחים הנדרשים.

20. **על בסיס האמור, אני דוחה את הבקשה.**

21. בשולי הדברים יאמר, כי לקחתי בחשבון את טענות ההגנה בדבר ה"עונש" המוטל על ילדי המבקש, שנעקרו מסביבתם הטבעית. למותר לציין כי אין כל מניעה שאשת המבקש וילדיו ימשיכו להתגורר בביתם, סביבתם המוכרת והטבעית, ויבקרו את אביהם מעת לעת במקום מעצר הבית. הבחירה לעקור את כל משפחתו הגרעינית מביתם המשותף, היא בחירתו של המבקש.

המזכירות תעביר החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט"ז טבת תשע"ט, 24 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.